

Zaterdagexcursie d.d. 14-09-2019 naar de Preekhilpolder door Joke

Corrie Hanenberg geeft de excursie naar de Preekhilpolder. Het is prachtig weer. Het is alleen jammer dat er gemaaid is, maar we vinden toch nog interessante bloemetjes. Corrie vertelt bevoegen over allerlei plantjes en de historie van de polder.

In 1319 werd door Graaf Aelbrecht een gors in Westvoorne (is Goeree) uitgegeven ter bedijking, dit heette het Sparwaertgors en de Heijninge. Dit gors was gelegen waar nu de Preekhilpolder gelegen is.

Ongeveer een eeuw later worden de gronden als onderdeel van de polder het Oude Land aangegeven. In 1723 werd de Preekhilsedijk aangelegd in de zuidwestelijke punt van het Oude Land, de afsplitsing heette voortaan Preekhilpolder. De naam Preekhil herinnert aan een kapel die op het duin ten zuiden van de Westduinen heeft gestaan.

In de periode van 1771 tot 1907 hadden verschillende dijkvallen plaats, een ervan in 1803 herinnert aan het aangrenzend gebiedje De Val.

Het deel van de polder, dat bij het Zuid-Hollands Landschap samen met de grote aangrenzende inlaag in 1987 in eigendom en beheer kwam, wordt door plaatselijke bewoners nog steeds De Heijninge genoemd.

Zo zien we **Wilde Peen**, de wortel is goed te eten. De uitgebloeide Wilde Peen ziet eruit als een vogelnestje.

Naamgeving wilde peen

De [Latijnse, wetenschappelijke naam](#) van deze [genesplant](#) is **daucus carota**. Daucau komt hoogstwaarschijnlijk van het Griekse woord 'daio' wat 'ik verwarm' betekent. De zaden van deze wortel hebben een verwarmend effect.

Wortelen, goed voor immuunsysteem

Wortelen verhogen de weerstand in het algemeen. Het immuunsysteem speelt een belangrijke rol in het voorkomen van kanker. Daarom is het eten van wilde wortels een van de manieren om kanker te voorkomen. Het helpt ook tegen het ontstaan van degeneratieve ziekten zoals vergrote prostaat, achteruitgang van het gezichtsvermogen en

hartziekten. Omdat wortel de lever helpt, waardoor de spijsvertering wordt verbeterd, kunnen er meer voedingsstoffen worden opgenomen.

Waternavel (Hydrocotyle vulgaris) op een drassig stukje: Dus zie je waternavel zet er nooit je tent neer, want je drijft vanzelf weg. De bijzondere bladvorm met steel in het midden van de ronde bladschijf deed de mensen aan een navel denken. Ook in de wetenschappelijke naam wordt dat verband gelegd (Griekse hydor=water en kotyle= navel)

Watermunt (Mentha aquatica), je ruikt 'm al van verre. Lekker om thee van te zetten. De roodachtig lila bloemen worden door insecten zoals hommels en Honingbijen bestoven. Zowel bovengronds als ondergronds hebben de stengels en wortels lange uitlopers, waarmee de planten grote oppervlakken kunnen bezetten en zich vegetatief uitbreiden.

De geslachtsnaam Mentha zou uit een Griekse sage stammen.

Hades, de god van de onderwereld was verliefd op de nymf Minthe, dochter van riviergod Korythos. Hierdoor ontstak zijn vrouw, de godin Persephone, in woede en wilde de nymf doden. Hades verhinderde dit door Minthe in een heerlijk geurend kruid te veranderen.

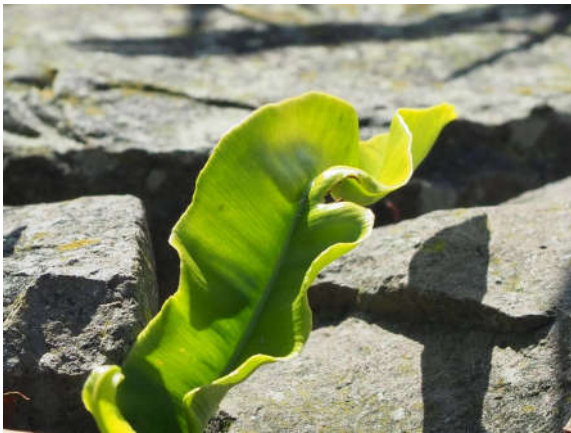
Munt was bij de Egyptenaren ruim 1000 jaar voor Christus al bekend. Het kruid moest onder andere doden beschermen bij hun reis in het hiernamaals. Watermunt heeft ook geneeskrachtige eigenschappen: het bevordert de spijsvertering, heeft een krampstillende werking, verlicht bij verkoudheid en zwangerschapsmisselijkheid en geeft een frisse adem. Is.

Ook zien we een **sigarengal**. Gal op riet, waarschijnlijk veroorzaakt door Grote Rietsigaarhalmvlieg. De vlieg legt een eitje op het riet, deze bouwt er als reactie een huisje omheen, zodat de larve bescherming heeft en voedsel. Hij kan zich lekker uit het huisje eten.

Zulte, of ook wel **zeeaster**, is een plant uit de composietenfamilie. De soort komt voor op kwelders en in gebieden die onder invloed van het getijde staan. Ze groeien op de vloedlijn. Het jonge blad is eetbaar in de salade of kort geroerbakt. En wordt dan lamsoren genoemd. Dit is verwarrend, omdat er ook een plant genaamd Lamsoren (*Limonium vulgare*) is. Zeeaster wordt niet alleen door de mens, maar ook door grazers zoals ganzen en schapen gegeten. De zaden zijn populair bij o.a. de sneeuwgorst.

Tongvaren

Wintergroene varen met langwerpige, tongvormige blad. Geschikt voor (licht) beschaduwde plaatsen. Groeit ook op rotsachtige bodem. Uit de streepvarenfamilie.

We hebben nog veel meer bloemen gezien, maar dat is teveel om hier te beschrijven.

Ook hebben we nog verschillende **bruine kikkers** gezien. (Dit is nog een jonkie, maar je ziet al de bruine vlek achter de ogen.)

Herkennen: De bruine kikker is een middelgrote, vrij robuuste kikker met een stompe snuit. Op de overgang van de rug naar de flank liggen aan beide de ruglijsten, die ter hoogte van de aanzet van de voorpoten relatief dicht bij elkaar komen. De hoekige, donkere vlek achter het oog wordt ook wel masker genoemd. Hij heeft een kleine zachte graafknobbel op zijn achterpoot. De bruine kikker is variabel van kleur (bruin, groenbruin, roodbruin, geelbruin, grijsbruin, etc.) met een patroon van

donkere vlekken en een lichte gemarmerde buik. Mannetjes hebben geen uitwendige kwaakblazen, ze kwaken (brommen) vanuit de keel. In de voortplantingstijd krijgen ze soms een blauwachtige zweem over het voorste deel van het lichaam en de keelhuid is dan wittig of grijsblauw. De soort kan tot 11 cm groot worden.

Corrie, hartstikke bedankt. Het was een leuke, leerzame excursie.

De volgende keer, op 12 oktober gaan we naar 't Tij in Stellendam. We starten dan ook weer om 10 uur.